

Při studiu literatury a archiválií k článku Rodina a potomci rožmberského kancléře Václava Albína z Helfenburka (Rodopisná revue 1, jaro 2000) jsem se domnívala, že snad žádný pramen, který by mohl osvětlit historii zmíněné významné českokrumlovské rodiny, nebyl opomenut. A ejhle, mýlila jsem se. Znovu jsem se přesvědčila, že písemnosti související s majetkoprávními problémy jsou jedním z nejspolehlivějších a nejvýmluvnějších zdrojů informací, ale mnohdy i překvapení. Při řešení jednoho poměrně banálního badatelského dotazu jsem narazila na dva listy týkající se držení dvora Vlaštovičnicka Albína z Helfenburka a zjistila, že čtvrtá Albínovská legitimní generace nečetla dva mužské členy, ale tři. Synové Abrahama Albína z Helfenburka (pravnuci rožmberského kancléře) Kryštof a Děťich měli ještě bratra Václava. Musím se však přiznat, že kromě skutečnosti, že byl v letech 1632 a 1633 spolumajitelem zmíněného dvora, se mi o tomto „ztraceném synovi“ nepodařilo zjistit nic dalšího.

Jak to tedy všechno bylo? Na samém konci roku 1622 získal českokrumlovské panství Jan Oldřich z Eggenberku, a to přímo od císaře a českého krále Ferdinanda II. Po prodeji Českého Krumlova Petrem Vokem z Rožmberka císaři a králi Rudolfovi II. v roce 1601 běžela správa tohoto panství ve vyjetých kolejích a asi polovina někdejších rožmberských úředníků přešla do služeb české komory, která panství řídila. S nástupem Eggenberků nezačala nová úřednická éra ihned, ale až po příchodu vrchního hejtmána Ondřeje Segregoriho. Ten se na eggenberském dvoře objevil v roce 1630 a je možné ho označit za pilného, pedantického a až byrokratického úředníka. Mimo jiné měl vrchní dozor nad financemi, kam spadaly také nejruznější příjmy do panské pokladny. Horlivý vrchní hejtman začal vše revidovat, kontrolovat a napravovat, aby jeho vrchnost nepřicházela o žádný peníz. V průběhu hloubkové revize došlo i na příjmy ze dvorů a jiných nemovitostí, a mezi nimi také na dvůr Vlaštovičnický.

Dne 25. srpna 1632 si Segregori zavolal do svého úřadu Václava Albína z Helfenburka a zřejmě mu kladl nepříjemné dotazy, což lze vytušit z listu, který mu o den později napsali Václavovi bratři Kryštof a Děťich:

„... pan hejtman od něho (Václava) měl oustně žádati a jeho se tázati, jak a na jakej způsob se náš dvůr řídí a za pána koho máme neb uznáváme, že toho Jeho Milost Knížecí ráčí chtíti od pana hejtmána vědomost mít. I nemohli jsme tomu dosti vrozuměti, zdaliž pan hejtman to pro sebe tolikož žádostiv jest věděti, aneb zdaliž Jeho Knížecí Milosti toho poručení jest ...“.

Tato akce se musela Albínů nelibě dotknout, poněvadž od roku 1597 měli potvrzení Petra Voka z Rožmberka, že jejich rodina nikdy neplatila ze dvora Vlaštovičnicka žádné poplatky. Možná proto na Segregoriho výzvu nereagovali způsobem, jaký si vrchní hejtman představoval, ale u vědomí Rožmberkova potvrzení ji přešli mlčením. Segregori se ale o osm měsíců později ozval znovu a patrně dosti kriticky, či výhružně. Na jeho nedochovaný list reagovali všichni tři držitelé Vlaštovičnicka jako jeden muž a zaslali mu list, z něhož vyjímám podstatné partie:

„... poněvadž nikdy dobré paměti pánům rodičům našim, ani nám po smrti jejich od žádných z Jejich Milostí králův vrchnostech našich nám milostivých, ani od Jejich Milostí dvora našeho gruntovních pánův patronův našich laskavých a od nich nařízených osob takové psaní z příčin prohlášení Jejich Milostí majestátův buďto na nás, aneb duor náš se vztahujících učiněné a poslané nebylo a není. A neradi bychom tomu, by se za nás státi mělo, kdyby od náležitých osob sobě něco od Jeho Milosti poručeno měli a nám pořádné psaní učinili, aby od nás jim odpověď nedaná a zanedbaná byla. Leda tudy se Vaše Milosti pane hejtmáne mejlití ráčíte, jak ste se nás oustně ptáti ráčili na zámku v příbytku Vaší Milosti, s kým se řídíme aneb dvůr náš, na kteroužto otázku Vaší Milosti ihned též oustně odpověď sme dali, že se co osob našich dotýče, k stavu rytířskému se známe, jakož dobré paměti páni rodičové naši. O dvoru pak, že pod ochranou Jeho Milosti Knížecí jakožto gruntovního pána našeho laskavého a zámeckou jest, a že dle privilegův na něj vztahujících a koupě od dobré a slavné paměti vysoce urozených pánův z Rozmberka v držení jest a řídí, kterážto bez pochybností v pucholterii zapsaná se najde, na jakej způsob se dvůr prodával a jak se řídí.“

Všichni tři bratři se na list podepsali. Podle písma se dá usoudit, že pisatelem obou citovaných listů byl Kryštof Albín. O tom, že by některý z nich měl vlastní rodinu, není v našich listech ani zmínka. Podle dosavadních znalostí vstoupily do manželství pouze jejich sestry Kateřina a Benigna.

Pramen: Státní oblastní archiv Třeboň, pobočka Český Krumlov, Velkostatek Český Krumlov, I 7Mbeta 4 c.

*Literatura : Kubíková, Anna. Hejtmané na eggenberských panstvích v Čechách. In Archivum Trebonense *82. Třeboň, 1982, s. 38 – 60.*